

едно духовно лице парочито за това испратено че Церква-та като го познава за митрополитъ Видинскій, не може да го приеме ако са не согласи предварително съ правилни-тъ церковны завѣщанія, както му предизвѣсти. Повтори обаче прозба-та си, но пакъ му отговорихме че трѣба да са съгласи, и да отговори писмено на синодална-та епистолія, която му са испрати въ Видинъ.

На 15 априліа чрезъ двѣ писма до насъ, въ които са подписваше «*Видинскій Антімъ и Ексархъ Болгаромъ*» искаше отъ насъ дозволеніе да служи презъ день-тъ на *Воскресеніе* (пасха) и които писма му върнахме назадъ.

Мы като размыслихме синодално запретихме му да не върши никое священнодѣйствіе, и му напомниме че въ противенъ случай ще са накаже съ надлежны-тъ церковны наказанія. Тогда убо са спрѣ отъ всякое священнодѣйствіе, но на 20 Априліа съ друго едно писмо съ същій поднисъ, и което мы също върнахме на задъ, извѣстиваше ны смѣло че наложено-то изверженіе на архіереи-тъ и церковно-то наказаніе были незаконны, и слѣдователно ще са принуди да ги провозгласи безъ авторитетъ, ако мы не предвариме да ги унищожиме. Мы оплакахме доволно развращенность-та на този чловѣкъ и на 27 на същія-тъ мѣсяць призовахме извънреденъ соборъ отъ всесвятѣйши-тъ патріарси, и присѣтствующи-тъ архіереи, въ който са рѣши, че колкото и да са поступки-тъ на бывшій послѣдно Видинскій беззаконны и за неказаніе достойны, Церква-та обаче като са надѣва за съзнаніе-то му, дава единъ срокъ въ растояніе на единъ мѣсяць и ще долготерпи до тогава, освенъ това са извѣсти че ще дойдатъ и блаженнѣйши-тъ патріарси.

За спокойствіе же на христіански-тъ совѣсти на православный-атъ народъ, издадохме окружни писма съ съдержаніе по този разумъ.

Тыа убо по долготерпеніе-то си Церква-та рѣши; но